

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie: „Propozycja rozporządzenia Rady w sprawie Europejskiego Centrum Monitoringu Narkotyków i Narkomanii”

(COM(2003) 808 final – 2003/0311 (CNS))

(2005/C 120/15)

Dnia 23 września 2004 r., działając na podstawie art. 152 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Rada postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w następującej sprawie wspomnianej powyżej

Na sprawozdawcę generalnego Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyznaczył **Jana Olssona**.

Na 412 sesji plenarnej w dniach 27-28 października 2004 r. (posiedzenie z dn. 27 października 2004 r.), Komitet stosunkiem 159 głosów za, przy jednym głosie wstrzymującym się, przyjął następującą opinię:

1. Istota propozycji Komisji

1.1 Komisja proponuje znówelizować rozporządzenie Rady (EWG) nr 302/93 w sprawie utworzenia Europejskiego Centrum Monitoringu Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA).

1.2 Proponowane zmiany dotyczą m.in.:

— wzmocnienia roli Centrum: przede wszystkim należy uwzględnić nowe praktyki dotyczące używania narkotyków, szczególnie wśród młodzieży, która coraz częściej kombinuje substancje nielegalne z używkami legalnymi, takimi jak alkohol; poza tym Centrum powinno zająć się opracowaniem wskaźników pozwalających na ocenę unijnych posunięć i strategii dotyczących walki z narkotykami.

— adaptacji wynikających z rozszerzenia: planuje się stworzenie zarządu, który będzie wspierał Komisję Administracyjną EMCDDA; poza tym proponuje się zrewidowanie składu Komisji Naukowej Centrum;

— wyeliminowania pewnych niepewności występujących w ramach stosowania pierwotnego rozporządzenia. W szczególności należy zwrócić uwagę na to, że placówki referencyjne sieci REITOX zastępują centra specjalistyczne.

2. Uwagi ogólne

2.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stwierdza z przykrością, że Rada pozostawiła mu bardzo niewiele czasu na opracowanie opinii dotyczącej propozycji rozporządzenia przedłożonej przez Komisję już w grudniu 2003 r.

2.2 Celem Centrum jest zaopatrywanie Wspólnoty i Państw Członkowskich w obiektywne, wiarygodne i porównywalne na szczeblu europejskim informacje dotyczące problematyki narkotyków i narkomanii.

2.3 Dlatego też Komitet jak najbardziej popiera propozycję rozporządzenia mającego na celu wzmocnienie roli EMCDDA, modyfikacji sposobu działania jego organów roboczych oraz wyeliminowanie niektórych niepewności występujących w ramach stosowania pierwotnego rozporządzenia. Odpowiada to stanowisku wyrażanym przez Komitet w jego wcześniejszych opiniach dotyczących prewencji i ograniczania niebezpieczeństw związanych z uzależnieniem od narkotyków⁽¹⁾.

3. Uwagi szczególne

3.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny apeluje o zaangażowanie odpowiednich organizacji społeczeństwa obywatelskiego w prace EMCDDA. Dlatego też Komitet w pełni popiera opcję wymienioną w art. 5 ust. 5 propozycji rozporządzenia, w myśl której „(...) Centrum może posiłkować się dodatkowymi ekspertyzami i źródłami informacji, w szczególności oferowanymi przez transgraniczne sieci zajmujące się problematyką narkotyków i narkomanii”.

3.2 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny proponuje utworzenie w Centrum komisji łącznikowej składającej się z przedstawicieli działających na tym polu sieci europejskich, które mogłyby uzupełniać informacje przekazywane przez narodowe punkty referencyjne o dodatkowe dane⁽²⁾.

(¹) — Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie „Komunikatu Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie planu działań Unii Europejskiej w zakresie walki z narkotykami (2000-2004)”, sprawozdawca: Jillian Hassett-Van Turnhout, Dz.U. C 51 z dnia 23.2.2000 r. i

— Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie „Propozycji zalecenia Rady w sprawie prewencji i ograniczania niebezpieczeństw związanych z uzależnieniem od narkotyków”, sprawozdawca: An Le Nouail-Marlière, Dz. U. C 61 z dnia 14.3.2003 r.

(²) Narodowe punkty referencyjne są częścią Europejskiej Sieci Informacyjnej ds. Narkotyków i Uzależnień od Narkotyków (REITOX) będącej do dyspozycji Centrum.

3.3 Z uwagi na finansowe wsparcie narodowych punktów referencyjnych przez Unię Komitet apeluje o:

— możliwie ścisłą koordynację pozyskiwania danych statystycznych przez Państwa Członkowskie – w oparciu o przykład Eurostat – w celu zapewnienia większej rzetelności i porównywalności danych. Dlatego też należy odpowiednio wzmocnić w tym kierunku art. 5 ust. 5 projektu rozporządzenia;

— szerokie zaangażowanie działających na tym polu narodowych sieci społeczeństwa obywatelskiego w prace narodowych punktów referencyjnych.

3.4 Komitet podda uważnej analizie nowy plan działań Komisji Europejskiej w zakresie walki z narkotykami, który ma zostać opublikowany na początku 2005 r.

Bruksela, 27 października 2004 r.

Przewodnicząca

Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

Anne-Marie SIGMUND

Opinion Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie „Skuteczniejsze wdrażanie Strategii Lizbońskiej”

(2005/C 120/16)

W dniach 25/26 marca 2004 roku we wnioskach prezydencji Rada Europejska zgodnie z art. 262 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską zwróciła się z prośbą do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego o przeanalizowanie sposobów i środków pozwalających na: Skuteczniejsze wdrażanie Strategii Lizbońskiej

Sekcja ds. Unii Gospodarczej i Walutowej oraz Spójności Gospodarczej i Społecznej, na podstawie prac Grupy Sterującej Strategii Lizbońskiej, przyjęła swoją opinię w dniu 7 października 2004 r. Sprawozdawcą był Bruno Veer; współsprawozdawcami byli Ernst Ehnmark i John Simpson.

Na 412 sesji plenarnej w dniach 27 i 28 października 2004 r. (posiedzenie z dn. 27 października) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 169 do 4, przy 8 głosach wstrzymujących się, przyjął następującą opinię:

1. Wstęp

1.1 Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości fakt, że Rada Europejska na posiedzeniu w dniach 25 i 26 marca 2004 r. zwróciła się do niego z prośbą o przeanalizowanie sposobów i środków pozwalających na skuteczniejsze wdrażanie Strategii Lizbońskiej, która jest obecnie w połowie zakładanego okresu realizacji.

1.2 Komitet przypomina, że mandat lizboński z dnia 24 marca 2000 r. od początku:

— podkreślał potrzebę aktywnego włączania partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego do strategii, stosując różnorodne formy partnerstwa;

— zakładał, że jego sukces będzie w pierwszym rzędzie zależał od sektora prywatnego oraz od partnerstw publiczno-prywatnych.

— czuwał nad równomiernym rozwojem swoich trzech głównych wątków, mianowicie wzrostu gospodarczego, spójności społecznej i trwałości środowiska, stymulując konkurencyjność europejską i tworzenie miejsc pracy i jednocześnie opierając się na odpowiednich formach polityki ekologicznej;

1.3 W ramach debat, przesłuchań i opinii w latach ubiegłych Komitet stale podkreślał wagę Strategii Lizbońskiej dla gospodarczej i społecznej przyszłości Unii oraz wzywał wszystkich interesariuszy społecznych i zawodowych do odgrywania w niej aktywnej roli. W szczególności Komitet przyjął ostatnio opinie w sprawie konkurencyjności przedsiębiorstw europejskich⁽¹⁾, strategii zrównoważonego rozwoju, poprawy europejskiego ładu gospodarczego i środków wspierania zatrudnienia⁽²⁾. Komitet wciąż podkreśla, że cele Strategii Lizbońskiej nie będą osiągnięte bez pełnego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. 117 30/4/2004

⁽²⁾ Dz.U. 110 30/4/2004